

Regionsrådsformand Vibeke Storm Rasmussens tale i anledning af
nytårskuren den 2. januar 2012

Det talte ord gælder

2011 var et voldsomt år for os i regionen.

Der kom efter de sværeste fusionsår, hvor vi lavede danmarkshistoriens største fusion af så forskellige størrelser som Frederiksborg Amt, Hovedstadens Sygehusfællesskab og Københavns Amt.

De tre organisationer var ikke blot forskellig i størrelse fra de andre regioner

– men også indbyrdes meget forskellig i ressourcer, traditioner og vaner.

Fusionen var en kraftanstrengelse, der alene var mulig på baggrund af fælles faglige ambitioner og ønsket om at det man kunne, skulle hver enkelt borger også kunne få. Vi var et nyt fællesskab, som alle skulle have glæde af.

Tusinder af medarbejdere flyttede rundt omorganiserede og effektiviserede. Og som det er med store systemer så tager ting tid, men det lykkedes.

Som et resultat af anstrengelserne i arbejdet begyndte det hele at rulle og det er netop det vi så i løbet af 2011.

De fine tal begyndte at dukke op, aldrig havde så få - nået så meget og gjort det så godt.

Forventningerne til hvad vi kunne og skulle steg mod uanede højder.

Den siddende regering måtte konstatere,
at regionerne havde løst opgaven formidabelt.
Og pludselig meddelte de
at regionerne skulle nedlægges.

Det var hård kost for alle os, der havde taget turen.
Vi havde håndteret turbulens forventninger
gående fra vores egen snusfornuft i den første hospitalsplan
til løfterne om 80-100 mia. kr. og enestuer til alle
fra Fogh og Løkkes valgkamp.

Udskældt for at mangle ambitioner
tegnede vi på generalplaner,
der levede op til regeringens flotte løfter.
Selvfølgelig kunne vi levere planer
for vores andel af de 100 mia. kr.
– hvis det var det, de ville have.

Vi konstaterede, at det var det alligevel ikke.
Regionerne skulle forny sig indenfor 40 mia. kr.
selv skulle vi betale de 15 mia. kr.
i et tvangsopsparingsforløb
– der startede fra dag ét.
En lille mia. kr. står der nu på vores konto
til de kommende nybyggerier.
Vi knokler med tegninger og beregninger,
men det tager et tiår – måske mere,
før alle de lovede bygninger står klar
og i den tid skal hverdagen og ambitionerne også håndteres.

Det er en voldsom udfordring.
Det var måske også derfor, regeringen opgav regionerne.
Vi var ved at blive for meget et sandhedsvidne til virkeligheden.

Hos os er byggegrunden i Hillerød end ikke afklaret
og i Skejby slås de med økonomien i projektet.
Der meget, der skal gøres og meget der skal ryddes op i,
hvis bare den forrige regerings løfter skal indfries.

Hvordan kan man spørge sig selv:
kunne vi og kan vi overleve alt dette
og alligevel holde en succesfuld kurs?

Og opskriften er – og var:
ingen slinger i de faglige ambitioner – og dermed retningen.
Vi løste så meget som muligt hele tiden.

Der blev effektiviseret og omlagt.
Det der kunne skabe forbedringer blev gjort.
Der blev arbejdet med en konstant årvågenhed på mulighederne -
en parathed til at tage nye udfordringer op prægede hverdagen.

Hele tiden blev der stillet nye krav.
Vi ændrede og tilpassede, det var vilkårene.

Jeg tror, at det er denne vedholdenhed i arbejdet,
der giver de gode resultater.

I året der er gået, har vi tænkt i miljø- og energiforbrug i gamle som nye byggerier.

Vi har tænkt i samarbejder med universiteter og virksomheder, om at bidrage positivt til nye og bedre produkter og løsninger, der også kan betyde arbejdspladser og indtjening som vi har set, når det f.eks. gælder samarbejdet med medicinal industrien. Vi skal bidrage til landets vækst, hvor det er muligt.

Vi er parate til at finde nye veje i samarbejdet mellem det offentlige og private, for vi har brug for alt det potentiale, der findes i vores region, hvis vi skal have mulighed for positiv vækst i årene der kommer.

Vi har på mange måder i vores arbejde taget fat på en ny tid.

Da regionen blev skabt, gav vi os i kast med at skabe et samlet sundhedsvæsen, hvor den enkelte kan være sikker på at komme præcis til den bedste hjælp uanset, hvor man bor, hvem man er og hvad man fejler.

Hovedstadsregionens befolkning har et stort hospital til rådighed. Der er flere adresser, men hvor kvaliteten af den behandling, der gives skal være den samme overalt, og hvor man let og ubesværet vil kunne flytte, til den behandling man har behov for.

Vi har med tværgående planer som ældreplan og kræftplan søgt at skabe denne lighed for borgerne det næste halve år skal vi også have et nyt forslag til skadestue-løsning på benene en slags akutplan.

Akuttelefonen åbner først på året
så man kan ringe og få at vide,
hvor man kan få den hjælp, man har behov for.
Men overalt i regionen forventes
det samme servicemønster
og en rimelig let forståelig adfærd fra systemets side.

To af vores udvalg vil suppleret med fagpersoner
lægge forslag til diskussion åbent frem
Vi må have et overblik over,
hvad der kan være både fornuftigt og betales.
Indtil da må vi løse opgaverne, som vi bedst kan
uden unødige provokationer i presse og
overfor patienter og politikere.

Vi begynder ikke med nogen firkantede udmeldinger.
Nu gælder det om at finde det, der skal til
for at give den nødvendige hjælp uden urimelig ventetid
og på en måde vi kan betale.

Lad mig blot gøre opmærksom på al den ballade vi havde inden vores ambulancesystem kom på plads.
I dag har vi et af – om ikke det bedste – europæiske beredskab, og vi bliver konstant bedre.
Det vil den nye præhospitale virksomhed medvirke til.

I arbejdet med at skabe den samme gode kvalitet overalt i vores region hilser jeg også velkommen til vor nye virksomhed for HR og uddannelse.
Jeg tror, at vi kan udvikle nye og spændende veje til dygtiggørelse og udvikling af fagligheden og vidensformidling.
Når vi nu alle har diskuteret og fundet en god løsning på akutfunktionen så skal vi måske igennem en række korte fælles uddannelsesforløb.

Også velkommen til en anden ny virksomhed for it, medicotek og telefoni, hvor forventningerne ikke er mindre.

Vi har mange udfordringer på it fronten, men med den nye tværgående virksomhed, har vi skabt den nødvendige plan for at kunne komme videre – også i forhold til alle de muligheder vi får med telemedicin.

Vi skal udnytte regionens position som

- leverandør af ny forskning,
- innovativ bygherre i forbindelse med hospitalsbyggeri til milliarder,
- indkøber og bruger af ny grøn teknologi,
- udvikler af lægemidler og service og
- markant efterspørger af kompetente medarbejdere,

Vi skal som den store arbejdsgiver, vi er, tænke på en særlig forpligtigelse i forhold til de unge og deres uddannelse.

Det er kortsigtet at lade de unge i stikken i en krisetid, de både kan og vil.

I 2012 vil forventningerne til praksissektoren træde mere og mere frem.

Ikke mindst i lyset af de mange penge, der lægges her.

Patienterne forventer professionalisme og let adgang til deres praktiserende læge.

Ingen kan leve med at patienter ikke kommer til behandling i tide, eller ikke får den nødvendige hjælp efter et hospitalsophold.

Kommunerne vil gerne have flyttet langt mere over i kommunalt regi.

Det ville være fornuftigt, om vi i stedet for at slås om grænser finder hinanden i et bedre samarbejde.

Uanset, hvor man trækker en grænse, vil der være en gråzone der skal samarbejdes i.

Et af regionens udvalg skal derfor i direkte dialog med de kommunale politikere på sundhedsområdet.

Det er inspireret af,
at vi har set et fantastisk fint samarbejde omkring klimaområdet
mellem regional- og kommunalpolitikere.
Det er specielt de svageste patienter, der er i klemme,
når samarbejdet ikke går, som vi håber på.
Til at finde nye veje er der derfor afsat 50 mio. kr.

Region Hovedstadens hospitalsvæsen sigter på verdensklasse
og har på mange områder mulighed for at opnå dette.
Vi har allerede nu 15 – global Excellence afdelinger
og flere vil komme til.

Vi kan med stor selvfølgelighed sige
at vi har Danmarks bedste behandling,
og vi er parate til indgå samarbejder med de andre regioner,
for både at lære fra os og give behandling.
Vi ønsker faste aftaler om samarbejde
for at skabe stabilitet og undgå unødige ventetider.

Danmark har behov for samarbejdende hospitalsvæsener
og der har vi et særligt ansvar,
Vi skal ikke drive forretning, men udvise ansvar
Vi har et hospitalsvæsen med universitetshospitaler
med forskning og uddannelse, det forpligter.
Vi er i god dialog med Syddanmark,
men skal finde en form i samarbejdet med sjællænderne.
Det håber jeg lykkedes.

Den nye Hospitals- og Psykiatriplan 2020 arbejder vi efter fra maj.
Planen stadfæster ideen om stærke universitetshospitaler.

Vi har et Rigshospitalet som spydspids, med den ganske særlige
placering i Danmarks stærkeste universitetsmiljø.
Vi ønsker naturligt et partikeltherapianlæg anbragt her,
så patienterne i Danmark kan få denne behandling.

Herlev Hospital er et stort universitetshospital,
hvor arkitekt konkurrencen er afgjort,
som i har kunnet se af nytårskortet.

Et Bispebjerg Hospital vil om føje år dukker op som helt nyt, og på Hvidovre Hospital sker der en kraftig udbygning.

Et split nyt Hillerød venter på en afklaring af en placering, og Glostrup og Gentoftes udvikling som supplerende specialhospitaletaler sit tydelige sprog om vores ambitioner. Og Bornholms hospital skal være særlig fremmeligt med telemedicinske løsninger.

Vi har i december vedtaget to nye strategier i Region Hovedstaden "Helhed i sundhed" som skal sætte borgere i centrum og "Den grønne Metropol" som skal bidrage til at placere os som en international metropol med fokus på bæredygtig vækst jobskabelse og udvikling. Rammen og formen for arbejdet er ny vi har valgt at arbejde med dialogbaserede udviklingsaftaler, som betyder, at det enkelte hospital byder ind med, hvordan det vil arbejde med de to temaer.

Vi ønsker, at holde fast i Øresundsregionens udvikling til et medicon valley.

Med den placeringen af det store ESS-forskningsanlæg i Lund suppleret med databehandlingen i København, er der et stort ansvar i tiden, der også skal løftes.

Det er det største udviklingsprojekt i vor tid.

Vi ved alle hvor stor betydning den internationale lufthavn Kastrup har - både for vores forskning og placeringen af virksomheder. Det var baggrunden for valget af ESS placeringen i Lund. Vi ved, at det er selve nøglen at forskere kan og vil arbejde her.

At drømmen om verdensklasse ikke kan realiseres, hvis ikke hovedstadsområdet bliver et internationalt og europæisk trafikknudepunkt, hvor der er nem adgang til viden og kunnen fra den øvrige verden. Derfor vil vi bruge mange kræfter på, at kæmpe for Kastrup i en tid,

hvor hovedstadens nye vækstdagsorden skal finde form.
Det vil jeg vende tilbage til.

Med den store faglige udvikling og de stigende effektivitetskrav kommer patienter på flere afdelinger og på flere hospitaler. Det stiller nye stærke krav til at skabe en sammenhæng. Da ældre ofte fejler mere end én ting, er den samlede ansvarlighed omkring patientens behandling en særlig udfordring. Et af vore udvalg vil i den kommende tid dykke ned i kræftområdet for at se de problemstillinger, der kan være i skift i forløbet.

Nu da vi har fået en regering, der ønsker regionerne og som har lagt op til en række ændringer, søger vi om lov til, at få nogle af de politiske udvalg ændret til egentlige driftudvalg. Således at nogle store udviklingsområder kan følges tættere og udvikles med et stærkt politisk engagement.

Der er ingen tvivl om
at psykiatriens nye visioner skal følges til dørs.
Vi ønsker at omlægge til en mere moderne psykiatri,
hvor så meget hjælp som muligt ydes ambulat
eller ved daghospitalslignende forløb
for at skabe så normalt et liv som muligt for patienterne.

Agenda 21, miljø indsats og udvikling af samarbejde
med virksomheder er det andet område
vi gerne vil have driftsudvalg om og lov til at gøre noget mere.
Kvalitetsudviklingen i behandlingen et tredje.
Dette uden dog at flytte ansvaret for den samlede drift
fra forretningsudvalget.

Da vi havde julefrokost på regionsgården,
blev der gjort en del ud af – at regionen overlevede.

Nu er truslerne om at nedlægge regionerne forstummet.
Vi har valgt at gøre truslen til en ny mulighed for at sætte
dagsorden, gå i dialog og øve indflydelse.
Derfor har vi oprustet på kommunikation, presse og politik
Og jeg glæder mig til en mere slagkraftig organisation,
Der sikrer vi er i nærværende og relevant samspil med
omgivelserne.
Vi skal vide at bruge det større råderum.

Danmark har brug for vækst.
Jeg har netop fortalt, hvordan vi med vores planer
skaber grobund for vækst og tænker i udvikling.

I regionens første leveår fik hovedstadsområdet en fælles trafikplan med kommunerne.

Det førte til en række af de vejudbygninger vi i øjeblikket kløjs med til hverdag, men som ingen kan få gjort færdigt hurtigt nok.

Vi har for nylig fået en ny fælles trafikplan med kommunerne. En ny, der danner grundlaget for en yderligere styrkelse af områdets globalitet.

Den handler om styrkelsen af lufthavnen og derfor reservering af Øresundsbroen til persontrafik.

Kastrup skal være knudepunkt for højhastighedstog fra både Stockholm, Göteborg, Oslo og Hamburg. Godstog og vejtrafik fra Femern skal via Tåstrup over Helsingør-Helsingborg i en ring 5, der samtidig skaber udviklingsmuligheder for det betrængte Nordsjælland, der ellers ender udkantsagtigt.

Samtidig flyttes trafik fra de andre ringveje og giver en masse mennesker mulighed for at komme på arbejde uden at sidde fast.

En letbane er på vej, så rigtig mange kan komme nemmere på arbejde. Uden regionen var den næppe kommet.

Nu er der brug for, at vi får ét samlet trafikselskab for den kollektive trafik – både med s-tog og metro. Indtægterne fra betalingsringen skal bruges til flere letbaner.

Vi har brug for at arbejde med og diskutere meget mere om Hovedstadsregionen – Øresundsregionens fremtid og de særlige muligheder og udfordringer.

Ikke mindst i en krisetid.

Et par af udvalgene vil derfor også drøfte en grøn vækstvision med forskellige fagfolk.

I en tid, hvor der skal tænkes nyt
er der behov for at slippe alle kræfter løs – også regionens.
Livet og mulighederne er forskellige i vores regioner,
og det er netop begrundelsen for at have dem.

Så der burde være mulighed for et regionalt medspil
i en lokal udformning af landets samlede politik.
Det er der i hvert fald brug for!

Lad os ønske os en god appetit
på livet og arbejdet i 2012.

Godt nytår!